

מפורת הש"ם

פז א מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 יי ב ג מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 נצן ז ח מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 טען ח מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 יי ד מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 סוטס סל' כ:  
 נח ס' קיד קטע פ"ג:  
 יט ה מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 מומחה סוטס סל' כ:  
 נלון ח מוי:  
 כ ב מוי ס' פ"ג סוטס סל' כ:  
 סמג מ"ה ג:  
 נא ז מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 סוטס ז ח מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 טען זי פ"ג מס' סוטס סל' כ:  
 טען ח מוי פ"ג מס' סוטס סל' כ:

**תוספות شأنץ**  
שר או חייו חולקין עמו  
ליה: אמר לך רב אמרו  
דאמרי אפי' לר' יונתן  
וכ'ש לר' יאשנה ואיזי  
בין דאותו מעלהית הא  
אמאי איש ליברטי היה לר'  
יאשנה איש לדלא ודק הא  
ויל אל אסמכתא בעלמא הוה  
ועיקר קראי לאשת חושן

ו. קי' לוֹטֶהָ וְלִיטָמָה נָסָה וְלַחֲלֵדָה  
עַלְמָה רִים וְלַחֲדָה לְקָרְבָּה מְהֻנָּה  
הַכּוֹזָקָן וְמַלְדָרָתָה עַסְלָה לְהַדָּס דְּלַמְלָר  
גַּמְלָה כְּפָסִידָה כְּמַזְוָמָה הַוְּהַיְנָה גַּיְיכָס  
שְׁמַעַן מִינָה בָּעֵל שְׁמַחְלָה עַל קִינְיוֹן  
קִינְיוֹן מְחוֹלָן. וּמְפָצָות נְמִי  
עוֹדֶרֶת טָלָה דָמָה לְהַדָּס גַּנְדָּלָה לְקִימָס  
מִקְיָמָה הַפִּילָוּ תְּמָרָס כְּפָה<sup>(3)</sup> :  
ו. בֵּית שְׁמָאִי אָוֹמָרָם נְוֹתָתָה  
בְּחַוּבָתָה. וְהַסְלָמָה  
מִמְּצָה דְּלַמְלָרָה<sup>(4)</sup> כְּבָשָׂר וְנַעֲלָמָה כְּמַזְוָמָה  
וּפְרָלָק יְהִי סָמָת<sup>(5)</sup> כְּבָשָׂר דַּקְקָמָה) גַּבְּרִי  
נְפָלָקָתִים עַלְיוֹן וְעַלְהָבָתָן<sup>(6)</sup> נְפָלָקָתִים  
עַלְיוֹן וְעַלְהָבָתָן וְקִימָס עַלְיוֹן מְנוּזָתָה  
חַפָּאָה וְכֵבָד דְּלַמְלָרָה<sup>(7)</sup> יְמָלָקוּ סְוִילָטָן  
וּפְרָק סָולָה מֵי מַתָּה רַחֲמָן וְכֵן צְפָרָק  
סְמָלוֹן<sup>(8)</sup> (נְמוּמָה דַקְקָמָה) וְצְמָכוֹת  
צְפָרָק סְמָלָס<sup>(9)</sup> שְׁגָלָנוּ נָסָה נְמָסִים  
גַּמְלָה כְּפָסִידָה יְסָס<sup>(10)</sup> צְמָמָס  
מִסְעָדוֹן גְּנָמִים<sup>(11)</sup> גְּנָמִיסָן וְסִיּוֹלָן  
עַמְמָה צְמָת<sup>(12)</sup> צְמָלָה לְמָרָסִים וְמַפְלָסִים  
גַּמְלָה כְּפָסִידָה<sup>(13)</sup> (יְמָמָה דַקְקָמָה):  
גַּמְלָה

ושמואל אמר אנה דאמרי אפילו לרבי יאשיה מדאנצטירך קרא לרבייה מכל דלאו אשתו היא כל איביעיא להו עבורה על דת צריכת התורה להפסדה חותבתה או אינה צריכה מי אמרין כיון דעתך על דת היא לא בעיא התורה או דלמא תכני התורה דאי הרוחה בה תיחדר בה ת"ש <sup>ט</sup> אrosis ושותרת יbam לא שותות ולא גוטלות בתובה <sup>ט</sup> מישתא הו דלא שתאי הא קניי מקני לה למאי לאו להפסדה בתובתה אמר אבוי לא לוסורה עליו רב פפא אמר להשkontה כשהיא נשואה נושאה כדרתניא אין מקניין לאrosis להשkontה בשדייא אrosis "אבל מקניין לאrosis להשkontה כשהיא נשואה אמר רבא ת"ש אלמנה לבון גודל גורשה וחולצה לכהן הדירות ממורה ונתינה לישראל בה ישראל לממור ולנתן לא שותות ולא גוטלות בתובתה קניי מקני להו ולמאי אי לאספן עליו הא אמר בתובתן אמר רב יהודה מדיסקורתא לא לא <sup>ט</sup> כשם שאסורה לבעל כד אסורה לבועל אבל אמרה דבבבון לאבניא להו עבורה על דת הטעאה ש"מ וכולחו מאי טעם בא אמר מהר שבית האסוריין ולא להשkontה אמרו אלא להטראה ש"מ נשתמה או שהזח החוש בבית האסוריין או אין מקיימה מי אמרין בקפידא לבעל דלמא כיון דקפיד קפיד ת"ש ואלו שבית דין או מקיימת עבדי ב"ד מדידי דלמא לא ניחא ליה לבעל על דת היא מינה ניחא ליה איביעיא להו בעל או אין מחול מי אמרין בקינוי דבעל תלא רחיק או דלמא כוון דקני ליה מעיקרא לא מצי מחרה להן מי שנתרחש בעלה או נשתמה או ואמרת בעל שמחל על קניי קניי מוחיל ליה סתמא דמלטה אדם מסכים על שני ת"ח שמא יבא עליה בריך ואמרת מוחול להלה לקינוי ולבעול מ"ש תלמידי למביעל אמר ליה אהיליה לקינוייך ובעה רדברים סח לי ווערא מאנשי רושלים יבעל זוקן מרמא שרצו בית דין למוחול לו מוחיל אבוי ואמו למוחול לו מוחילין לו וכשבאתו א' הדרו לי ועל זוקן מרמא לא הדרו לי שלא ירב שמחל על קינוי קניי מוחול ש"מ פליינ ב' יקודם סתייה מוחול לאחר סתייה אין מוחיל נמי מוחול ומסתברא כמאן דאמר אינו רבנן לרבי יוסי דתניא <sup>ט</sup> רבוי יוסי אומנות וחומר ומה נדה שהיא בכורת בעלה בלאו לא כל שכן אמרו לו לא אם אמר תאמיר בסוטה שאין לה היתר ואי אמר משכחת לה דיש לה היתר דאי בעי מוחיל לאחר סתייה אין מוחול שמע מינה: מהו <sup>ט</sup> שברי כו': <sup>ט</sup> במאן קמייפלגי בית שמאי סברוי <sup>ט</sup> שם

עוזר לגבות כבוי דמי ישן לו שטר חוב על חבו ושבعد לו כל נכסיו מוחזק בעל השטר יותר מאשר מן הלוּה והליך כוון ולבסוף להבלא איה שניות ואבדה כהותה